

Sygnatura akt I Cupr 908/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10-07-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 10-07-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko R. G.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C upr 908/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 24 maja 2012 r. powód B. B. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego R. G. kwoty 859 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany zlecił powodowi naprawę jego samochodu oraz upoważnił go do dokonywania czynności związanych z likwidacją szkody, a jednocześnie zobowiązał się do uiszczenia należności za usługę i materiały, jeśli ubezpieczyciel nie pokryje kosztów tytułem odszkodowania.

W dniu 6 maja 2011 r. firma powoda wykonała kosztorys naprawy pojazdu pozwanego, przygotowała samochód do oględzin dokonanych przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela oraz nadzorowała przebieg oględzin. W kolejnych dniach powód zakupił części potrzebne do naprawy. Pozwany odebrał jednak samochód z warsztatu oraz wycofał upoważnienie złożone u ubezpieczyciela. Przed odstąpieniem od umowy przez pozwanego powód poniósł koszty zakupu części do samochodu, koszt wykonania kalkulacji naprawy, przygotowania pojazdu do oględzin oraz pomocy przy oględzinach.

Nakazem zapłaty z dnia 5 czerwca 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany R. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucił, że nie zawierał z powodem jakiegokolwiek umowy. Naprawa jego pojazdu miała nastąpić w ramach ubezpieczenia auto casco, ostatecznie jednak szkoda w pojeździe została naprawiona przez wypłatę odszkodowania pieniężnego. Faktycznie powód obiecał pozwanemu jako poszkodowanemu, że dokona naprawy w terminie 1 dnia od zgłoszenia zlecenia naprawy przez zakład ubezpieczeń, ale ostatecznie nie był w stanie tego uczynić. Sam pozwany takiej naprawy nie zlecał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód B. B. prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której zajmuje się m.in. naprawą pojazdów samochodowych.

(bezsporne)

Samochód pozwanego R. G. został uszkodzony na początku maja 2010 r. Pozwany posiadał ubezpieczenie auto casco w (...) SA. Po powstaniu szkody skontaktował się z zakładem ubezpieczeń i otrzymał od niego propozycję warsztatów, w których może dokonać naprawy. Z listy tej wybrał warsztat powoda.

(dowód: zeznania świadka G. S. – k. 168-169, przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 10 lipca 2014 r.)

W dniu 4 maja 2010 r. pozwany R. G. upoważnił powoda do załatwienia wszelkich formalności związanych ze szkodą w swoim pojeździe oraz do odbioru kosztorysu, protokołu z oględzin pojazdu i odszkodowania, a także zobowiązał się do uiszczenia należności za usługę i materiały wykorzystane do naprawy w przypadku nie wypłacenia odszkodowania przez zakład ubezpieczeń. W przypadku odbioru samochodu bez naprawy pozwany miał zostać obciążony kosztami parkingu i przygotowania samochodu do oględzin.

(dowód: cesja praw do odszkodowania z 4 maja 2010 r. – k. 9)

W czasie wizyty w warsztacie pozwany uzgodnił datę naprawy na dzień 10 maja 2010 r. W tym dniu powód miał telefonicznie lub mailowo poinformować o godzinie, na którą pozwany miał przywieźć samochód. Do kontaktu jednak nie doszło. W związku z tym w dniu 11 maja 2010 r. pozwany poinformował zakład ubezpieczeń, że rezygnuje z naprawy.

(dowód: korespondencja mailowa powoda z zakładem ubezpieczeń – k. 113-116, przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 10 kwietnia 2014 r.)

W dniu 6 maja 2010 r. powód sporządził kalkulację naprawy pojazdu pozwanego, używając systemu A.. Naprawa miała objąć wymianę uszkodzonej szyby przedniej.

(dowód: kalkulacja naprawy – k. 10-12)

W dniu 6 maja 2010 r. powód zakupił szybę za kwotę 289,87 zł, a w dniu 11 maja 2010 r. listwę szyby przedniej za kwotę 107,36 zł.

(dowód: faktury VAT – k. 13-15)

W dniu 1 sierpnia 2011 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 859 zł, na którą składały się kwota 483 zł tytułem zakupu szyby czołowej, 126 zł tytułem zakupu listwy szyby czołowej, 100 zł tytułem wykonania kalkulacji naprawy oraz 150 zł tytułem przygotowania samochodu do oględzin oraz pomocy przy dokonywaniu oględzin.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 17)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności z przesłuchania pozwanego, maila pozwanego do zakładu ubezpieczeń z 11 maja 2010 r. (k. 113) oraz dokumentu cesji praw do odszkodowania (k. 9) wynikało, że, wbrew twierdzeniom zawartym w sprzeciwie do nakazu zapłaty, pozwany zlecił powodowi naprawę swojego samochodu, poprzez wymianę uszkodzonej szyby. W szczególności z dokumentu cesji wynikało, że pozwany przyjął na siebie obowiązek zapłaty wynagrodzenia na wypadek braku zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń, a z

maila z 11 maja 2010 r., iż uzgodnił termin naprawy. Tego rodzaju uzgodnienie odpowiada treścią warunkom umowy o dzieło określonym w art. 627 kc. Przepis art. 628 § 1 kc dopuszcza przy tym zawarcie umowy o dzieło bez określenia wysokości wynagrodzenia. W takim wypadku przyjmującemu zamówienie należy się tzw. zwykłe wynagrodzenie za wykonanie dzieła, ewentualnie wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że pozwany zrezygnował ostatecznie z naprawy. W tej sytuacji zobowiązany byłby do zapłaty wynagrodzenia jedynie w przypadku określonym w art. 639 kc, tj. w sytuacji, gdy przyjmujący zamówienie gotów był je wykonać, a przeszkoda w wykonaniu leżała po stronie zamawiającego. Z maila z 11 maja 2010 r. wynikało, że termin wykonania dzieła został określony na 10 maja 2010 r., w tym zaś dniu powód nie posiadał jeszcze wszystkich części niezbędnych do naprawy (listwę kupił dopiero 11 maja 2010 r.). Sąd dowód z korespondencji mailowej uznał za wiarygodny w odniesieniu do określenia terminu naprawy, albowiem powstał on znacznie przed procesem, a nawet wezwaniem do zapłaty skierowanym do pozwanego. Powód nie próbował natomiast polemizować, że naprawa miała zostać dokonana w innym dniu, niż wskazany przez pozwanego, a w piśmie procesowym z 16 czerwca 2014 r. (k. 207) na wskazany mail z 11 maja 2010 r. również się powoływał. Wobec powyższego uznać należało, że przeszkoda w wykonaniu dzieła w terminie umówionym leżała po stronie powoda, a pozwany wobec tego mógł odstąpić od umowy (por. art. 635 kc) bez zapłaty wynagrodzenia.

Powód nie domagał się skądinąd zapłaty pełnego wynagrodzenia za zamówioną naprawę. W uzasadnieniu pozwu żądana kwota nie została bliżej uzasadniona. Z wezwania do zapłaty stanowiącego załącznik do pozwu (por. k. 17) wynikało, że powód domaga się m.in. zapłaty wynagrodzenia za wykonanie kalkulacji szkody w kwocie 100 zł oraz przygotowania i udziału w oględzinach pojazdu w postępowaniu likwidacyjnym w kwocie 150 zł. Odnośnie pierwszej z tych kwot należy podkreślić, że powód nie proponował żadnego dowodu w celu wykazania, że było to zwykłe wynagrodzenie za tego rodzaju pracę, lub że odpowiadała ona uzasadnionemu nakładowi pracy w rozumieniu art. 628 § 1 kc. W szczególności zaniechał chociażby przybliżonego określenia, jak długo trwało przygotowanie takiej kalkulacji. Tymczasem jest istotne, czy kalkulacja kosztów naprawy jednego elementu w systemie audatex trwała np. godzinę, czy 10 minut. Odnośnie drugiej z kwot wypada natomiast zauważyć, że powód nie wykazał, ażeby przygotowywał samochód do oględzin, lub pomagał w ich przeprowadzeniu, nawet jeżeli oględziny odbyły się fizycznie w jego warsztacie. Wbrew twierdzeniom zawartym w piśmie z 16 czerwca 2014 r. (k. 208) żaden ze świadków nie potwierdził udziału powoda lub jego pracowników w tego rodzaju czynnościach. Nie wiadomo skądinąd, na czym miałyby polegać czynności wspierające oględziny szyby przedniej. Jest to element dostępny i widoczny z zewnątrz.

Jeżeli chodzi o koszt zakupu części niezbędnych do naprawy, został on wykazany tylko częściowo, tj. do kwot 289,87 zł i 107,36 zł wynikających z faktur dokumentujących zakup. Wobec braku przesłanek z art. 639 kc powód nie mógł jednak domagać się zwrotu w/w kosztu. Drugi z tych elementów zakupił zresztą już po upływie terminu do wykonania naprawy. Mając to na uwadze, powództwo oddalono, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądając na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.